

ὅλοι ὅσοι ἔχουν τὰ φορτία τους εἰς τὸ καράβη δίδουν τῶν λογαριαμὸν τους, εἴ τι τοὺς ὑπάγει τὸν ἄνθρωπον, ὅπου ἔριξαν τὰ φορτία τους εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ζημιώνονται ἐπήσης οἱ πάντες κατὰ τῶν ποσὸν τῆς πραγματείας των, καὶ ὅσα ἔριξαν εἰς τὴν θάλασσαν, κατὰ πῶς ἠγνωστάθησαν τιμώνται. Ὅσα δὲ ἀπόμειναν εἰς τὸ καράβη, κατὰ πῶς μέλλει νὰ πουληθῶν ἔτζη τιμώνται...».

368α

Τέλη 17^{ου}-αρχές 18^{ου} αιώνα(;). Νομοκανονικό κείμενο προς χρήση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Η έκδοση βασίζεται αφενός μεν σε χειρόγραφο της ιδιωτικής συλλογής του Ανθίμου Παναρέτου (= Α), αφετέρου δε στον υπ' αριθμό 63 σύνθετο κώδικα της Βιβλιοθήκης της Μητροπόλεως Κιτίου (Λάρνακα) (= Β, f. 39r-93v).

Θ. Παπαδόπουλος, «Κυπριακὰ Νόμιμα», *Μελέται καὶ Ὑπομνήματα* 1 (1984), σ. 63-107.

«... κεφ. κγ' Ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τοῦ στοιχείου ὁ Ματθαῖος λέγει περὶ τῶν πιστῶν τῶν ἀκολουθούντων τοῖς ἐλληνικοῖς ἔθεσι καὶ ὀρχήσεσι, τουτέστι χοροῦς, εἰς γάμους ἢ εἰς τὰς πλατείας μετερχομένους ἢ Ρουσάλια ἢ ταῖς φωναῖς τῶν ὀρνέων πιστεύοντες ἢ ἀρχιμηνιάς ἢ ἀπαντήματα ἢ ζητήματα προσέχουν ἢ πυρκαϊὰς εἰς τὰς ῥούγας, αἷς ἐποιοῦν οἱ Ἕλληνες πάλαι καὶ νῦν ὡς βλέπομεν τὰ παιδία τοῦτο ποιοῦντας εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐορτῶν κατὰ τι ἔθος παλαιὸν ἢ κλήδονα, ὅνπερ ποιοῦσιν τινες τῆς Ἀναλήψεως, ἵνα ἐξ ἐκείνου τὴν τύχην αὐτῶν μάθωσιν, ἢ στολαῖς γυναικείαις οἱ ἄνδρες ἐνδύονται ἢ αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν ἢ προσωπεῖα οἷα ἐν τοῖς μέρεσι τῶν Λατίνων κακῶς εἰώθασιν ποιεῖν, τοὺς τοίνυν ταῦτα ἐν γνώσει ποιοῦντας ἱερωμένους μὲν καθαιρεῖ, λαϊκούς δὲ ἀφορρίζει. Ὅμοίως καὶ ὁ ἐξηκοστὸς ἔκτος κανὼν τῆς ἑκτῆς συνόδου κωλύει τοὺς πιστοὺς ἀπιέναι ἢ θεωρῆσαι ἵπποδρόμια τὸ Πάσχα ἢ ἐν ἄλλῳ καιρῷ ...».

369

1700. Διαθήκη. Κέρκυρα.

Σ. Στουπής, *Οἱ «ξένοι» ἐν Κερκύρα*, Κέρκυρα 1960, σ. 116-118.

370

1700. Δήλωση ενδιαφέροντος για την αγορά του δικαιώματος είσπραξης τελών. Καστάνιτζα (Αρκαδία).

Β. Σιακωτός, «Συμβολή στην ιστορία της Τσακωνιάς κατά τη

διάρκεια της τουρκοκρατίας», *Χρονικά τῶν Τσακῶνων* 18 (2004-2005), σ. 291-292, αρ. 3.

371

1701. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ηλεία.
Ν. Ψυχολιός, «Τὰ μοναστήρια τῆς Ἡλείας», *Ἡλειακά* 33 (1979), σ. 1005.

371α

1701. Παραχώρηση ακινήτου. Αμοργός.
Σ. Συμεωνίδης, «Κοινωνία καὶ παιδεία στὴ Σίφνο κατὰ τὴν Τουρκοκρατία (1573-1821)», *Σιφνιακά* 5 (1995), σ. 151, αρ. 14.

372

- 1701-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αγ. Θεόδωροι, Αγρίδι, Αλέσταινα, Αναστάσοβα, Βερσίτζι, Καλλίτζι, Καμενιάνοι, Κερτέζη, Λεχούρι, Μοστίτζι, Πάτρα, Σοποτός, Χαλανδρίτζα (Αχαΐα), Δερβιτσελεπή, Πύργος (Ηλεία), Τρίπολη, Κέρκυρα.
Ν. Παπαδόπουλος, «Προεπαναστατικά δικαιοπρακτικά έγγραφα μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων (Ἀροανίας)», *Ἐπετηρὶς τῶν Καλαβρύτων* 9 (1977), σ. 64-72 αρ. 1-8, σ. 73-76 αρ. 10-12, σ. 79-85 αρ. 15-32· *Ἐπετηρὶς τῶν Καλαβρύτων* 10-11 (1978-1979), σ. 332-351 αρ. 33-52, σ. 353-355 αρ. 54, σ. 355-361 αρ. 56-60.

373

- 1702-1810. Ιδιωτικά και διοικητικά έγγραφα, δικαστική απόφαση κοινοτικού κριτηρίου σχετικά με την άσκηση πειρατείας. Αθήνα, Μύκονος, Νάξος, Πάρος, Σύρος, Ταραγόνα, Ψαρά.
Αλεξάνδρα Κραντονέλλη, *Ελληνική πειρατεία και κούρσος τον ΙΗ' αιώνα και μέχρι την ελληνική επανάσταση [βάσει των ελληνικών και γαλλικών αρχείων]*, Αθήνα 1998, σ. 314-315, 324-325, 328-338, 340, 343-346, 346-347 (= Η. Γεωργίου, *Επισιτισμός Γαλλίας υπό ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας (1789-1815)*, Αθήνα 1969, σ. 263-265 αρ. 405), 348-349.